

GHIMPI

Un esemplar

Acastă foaie se odată pe săptămână

DUMINECA

Abonamentele se fac în passagiul român No. 9—11 și la Administrațiunea ziarului Românul, iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, trimițându și prețul.

55 parale.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pe an pentru capitală.	28 sfanți.
pe jumătate an.	14 »
pentru districte pe an.	32 »
pe 6 luni.	16 »
pentru străinătate.	44 »

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANDIN STOENESCU GIRANTE ȘI ADMINISTRATORE.

PROGRAMŪ

Momentul e suprem, lupta cea mai mare a început, lupta între trecut și viitor, între *pseudo purpură* și *sdrențele* gloriose ale luptătorilor libertății. Impinși, nu de simțiminte spontanee, ci de credința perpetuă în viitorul României, mai mulți scriitori liberali s'au dat mâna, formând un comitet, și intrunindu-și toate puterile lor intelectuale spre susținerea acestei foi. Totu de uă dată anunțăm, cu plăcere, că toți vechii colaboratori ai lui **Nichipercea**, care credem că n'au fost neplăcuți publicului nostru inteligent, fac parte din comitetul nostru.

Sperăm că și vechii lectori ai ambelor foi, își vor întruni simpatiile și ne vor da bine-voitorul concursu ce ni-l'au mai dat pene acum, promițând și noi din parte-ne îmbunătățiri atât materiale cât și morale.

Redacțiunea.

București, 27 Noembre.

Cu cât alegerile se apropie, cu atât luptele politice se iutesc și luptătorii se aprind. Juna noastră aristocrație, uitând origina falșei sale noblețe, ia tonul foburgului St. Germain, dupe ce a luat și colorea albă a crinului Bourbon, și chiamă sub stégul ei de pseudo-purpură pe toți ciracii, procopsiții, chivernisiții casei lor, pe fii ciohodarilor, scutelnicilor, poslușnicilor, lefegiilor și vătășilor lor de curte, pe care, amestecându-i în batalioanele de mercenari căzaci, honveți și bași-buzuci, voesce a forma o masă compactă, cu care să pôtă rezista falangelor liberale, cohortelor conduse de spiritul de dreptate și de patriotism. Baiaractarii glotelor de paraponisiți, închinu stégurile lor învechite fără gloriă și ia locu printre rândurile evghenistilor legitimiști. Vede-ți învingătorul stég al Craiovei, fumegându de sângele copilașilor ce voiau a face revoluție cu ghiozdane? Vede-ți voinicul stég care a falfăit d'asupra fortereței Bazaca?

Iată, elle se plecă prin spontaneitate înaintea stégului alb, și șefii lor bărboși și mustăcioși se pregătesc ca nisce gladiatori a se asvîri în arena politică. Tote bateriile se armu, toate proiectilele se aruncu asupra guvernului, dar unele din aceste proiectile, încărcate prea tare cu patime și venim, eclatu mai nainte de timp, altele încărcate cu calcule egoiste, nu-și au efectul propus.

Putem dice, dar, cu siguranță, că astăzi este epoca invențiilor pentru distrugerea omenirei, atât în sensul moral cât și fizic. Pusca cu ac, pusca Chassepot, tunurile de oțel și chiar tunurile de ciresu, s'au inventat pentru uciderea corpului; mai toate aceste invențiuni au fost brevetate și recompensate de guverne. Calomnia și minciuna, care ucidu moralul unei națiuni, se vor brevetă ore? Sperăm că Camera viitoare, de va veni cu o majoritate boerească, vedându efectul cel mare al acestei arme *nobile*, nu va trece la ordinea zilei, ca Camera trecută asupra scâmbăiturilor D-lui Epureanu, și va vota recunoștința comitetului *spontaneu* și capioldășilor sei.

Stégul alb, conduș de coconășii cu mânuși albe, care au citit multe și marunte, resfoind buchenele unei vechi biblioteci boeresci, au găsit și o carte de Mitologie, cu care eruditul Mitologu Preda al nostru se află în neînțelegere personală, și au găsit scris că Orfeu, (nu care se parastisea la teatrul germanu) ar fi îmblandit fiarele cu cânturile sale. O idee *spontaneu* coprinse atunci pe *spontaneul* comitetu! — «Iată metoda de a îmblandi pe popor, strigă D. Blanc-bec! Ne trebuie cu ori ce prețu câți-va cântăreți în partidul nostru». Și trei deputațiuni porniră în trei părți de țară; iar rezultatul lor fu creșterea taberii cu D. Tell, vechiu cântăreț de strană, D. Pascal, fost deftereș, și musiu *Nicolaus*, care făcea cursuri de musicie la

Atheneu, și care ține acum din Craiova isonul pe prochimen glas alu 8-lea, cântecelor melodiöse cu triluri și gilgiuturi alu lui *musiu* Arestică.

Independența cunoscută mai general sub numele de *Impertinența*, a primit acum de curându un nou renfort, un contingent condus de *musiu* Pantazi, fost bași-buzuc (capu sticat). În privința noului generalu n'avem nimic de disu, căci, respectăm opiniunile tuturor; ilu consiliem însă, ca vechi amici, a scri mai puțin și a cugeta mai mult, de și proverbul dice că calul bătrân nu mai învață în buestru, și musiu Pantazi a scris tot d'auna mult și n'a cugetat nici o dată, căci *Sterian Pățitul* nu se învață minte. Al doilea consiliu amicalu ce-i dăm, e de a nu lua solidaritatea celor avansate pînă acum de această foie, căci sacul ei cu păcate e cam greu și spatele amicului Pantazi cam cu pricină. Al treilea și ultimul consiliu, e de a nu uita pe amicii cei buni, când are puterea în mână, cum a făcut la publicarea primului pomelnic de candidați la deputație. Se presupune că influința morală cată s'o aibă, de ore-ce a voit să impue țerei pe mandatarii ce ea trebuie să-și alegă; între acesti mandatarii însă, noi nu vedem figurând D. Mehtupciu, care l'a cinstit cu bragă la Buzeu. Ce ingratitude!

Am dis!!

Pipăruș.

GHIMPI

Presă s'a înavuțit cu un nou organ de publicitate, *Strechea*, foaie humoristică și literară.

Strechea, sau trănul, pe cât stimu, este o musculiță; și, celebrul Linné o așegă între genul de diptere din familia sclerostomelor sau hydromielor.

Se scie care este natura muscelor sau musculitelor în genere. — Ele sbirnie, ca să nu dicem că sboră, prin aer; se pun după gunoi pe o flóre și apoi după o flóre,

eră pe gumo. — Ast-felă dar n'au statornicie, măgulesc pe toți, voră a-i înșela...

Din programul și profesiunea de eredită a acestei foite, saū musculiță, se vede lămurit că nu aparține la nici una din partide.

Sub ce auspiciu însă începe? Spune singură că este un insectă reutăcios, supărător, nesuferit vitelor. Avisă ex-cabinetului Zoologic. Ia seama D-le Epurene, ține-te bine D-le Boerescu. Fiind-că însă vedem multă afinitate între această foae și *Tarra* (nu cea Romănescă) căci fiind vorba în Cameră, pe când se afla președinte de Consiliu reposatul Barbu Catargiu, de a se da numirea oficială de *Romania*, Principatelor române, scimă cătă înverșunare s'a pusă la aceasta, și neputându-se căpăta de către dreapta titlul de *provinciile Dunărene* cum cerea, a făcută concesia d'a se dice *Principatele-Unite*. Astū-felă dar, vėdendū marea afinitate ce se dăreste deja între această foae și *Tarra*, *Independința Romană*, *Gazeta de Iassy* — putem dice: a dat *Strechea în Boeră*.

Mai multe popore din antichitate invocă deii pentru ca să le scape de muște. Se dicea că muștele se retrăgeau de sine la serbările olimpice. Iudeii aveau un fericit augur că nu s'a vėdută nici o muscă în templul lui Salomon. Pe medaliele Beotienilor se vedeau reprezentate muște.

Vădendū numărul I al acestei foi, ne-am adusă îndată aminte de ceea ce a dīsū D. de Ségur, și care se pōte fōrte bine aplica proprietarului și Redactorului seū. *Suntū mulți omenī pe care ū credem fōrte ocupați în Cabinetul lor, unde prindū mai multe muste de cătū adevėruri* (saū Spiritū, fiindū foae humoristică).

Din al doilea număr însă am putut striga cu proverbul: *Cândū ar face tōte mustele miere, ar fi și pe cōma calului*.

* * *

Lucru mare cu alegerile pentru Cameră. Singurul mijloc de a face ca fostii privilegiați, adică Boerii, să iubească țerra, pe țeranī, libertățile publice, egalitate și tōte bunurile de felul acesta, adică să le iubească, precum sunt deprinși, din gură, și prin serisū, este a face ca în perpetuū să fie numai alegeri.

Și mă tem că decă Cabinetul actual ar disolva mai multe Camere, o să ajungă să facă ca boerii să fie creduți și încă poate ca să și devie într'adevėr liberali.

Ce vreți: a mersū până acolo în cătū în fōea de Joī, edițiune francesă, *Le Pays Roumain*, într'o scrisore ce D. M. de M., adresează după malul Dīmboviței unei dōmne Z. . . . pe malul Senei, și unde îi spune că mai multe salōne, care n'au fostū nici o dată deschise, vorū sta închise în iarna aceasta din causă de moarte, — autorul D. U. M. care nu este altul de cătū d. Ulysse de Marsillac, a subsrisū fărăși pune particula *de*. Mare sacrificiū pentru D. de Marsillac, și asta trebuie să'l fi costatū mult sufletește pe D-lui și mult în numerariū pe Comitetul *Terrei*.

* * *

Ce isbândă, ce succesū pentru DD. Vechsler și Richter. Aū căștigatū pe D. Pantazzi Ghica! Un suveranū căștigand o provincie nu pōte fi mai veselū și ca naturele cele re pe mai arogant! D. Pantazzi Ghica o provincie! Dar ce provincie! *Romană*! Ast-felū s'a dīsū când Judea a cădūtū în mâinele Romanilor. — O Providență! cătū suntū de mărețe lucrurile tēlle! Pentru ce să fie oare serisū ca strănepoții să plătescă nelegiuirile, crimele strămoșilor lor! Eată vendicta divină! O dinioară strămoșii D. Pantazzi Ghica, Romanii, aū subjugatū, aū torturatū și aū făcutū din frumoșa Judea o provincie Romană; astăzi DD. Richter-Wechsler făcendū conchista domnului Pantazzi Ghica, facū din ellū *provincia Jidovescă*.

* * *

Independința Romană, în parocismul gloriei pentru ceea ce a căștigatū, înșiră o mulțime de nume ca candidați ai seī. Nu uită, negreșitu cu precauțare, pe generalul Ioan E. Florescu. — Să fie oare acestū generalū care să-i fi procuratū măreța conquistă! *Independința Romană* ivită în urma lui 11. Februarū și apărându-l cu tōă căldura sângelui înfērbintat, recomandă și susține Candidați pe General Tell, Mihail Jora, Nicolae Crezulescu, General I. Florescu, Colonel George Catargiu, Ceaur Aslan, Grădișteanu Petre, N. Catargiu, și fiind-că ne spune că în numărul viitorū vā complecta lista, apoi sigur vom vedē și pe maiorul și cavalerul Librecht. — Și alături

cu aestia cutează a recomanda pe N. Golescu pe care nu voește a-l recunoște de generalū, Anton Arion, Costache Negri, Dimitrie Berindei, Alesandru Lahovari, Grigore Manu (Gutiă), Dimitrie Racoviță, George Crețeanu, Costache Haralamb, Colonel Haralamb et. et. . . . Ce derisiune! — Dar pe bietul redactorū altū *Trompettei*, il uită credeți! Ba nu, dōmne ferește! I-o și spune că cu precauțare nu l'a pusū și nici il vā pune, pentru ce? Nu-și dă cuvėntū, adică își da fēră așū da. Nu uită însă pe Niculescu Cățiă. Mai cu seamă că apropiinduse serbătorile, a dat să-i facă un costumū nouu de preotū cu care se va îmbrăca ca să citească evangelia în ziua Nasterēi mântuitorulū.

Ia vedeți Cărdășia! Așteptamū lista *Trompettei* să vedemū decă se întilnescū vre unii din acești candidați. — Așa, dar, allegatori, alergați, băteți-vē pe listele *Independinței* și *Trompettei*! Gătiți-vē cu toroipane și credū că n'ar fi reū să începeți de la redactori și proprietari acestorū foī. . . . La lucru.

O! omenī nerecunoșători! Veți D. Doctorū Vlădescu cum te-a uitatū. — Adevėrul este că te uitaserămū și noi. Ne-am adusă aminte de domnia-ta și de discursul domniei tēlle din salonul Moșeu, în *Țera*, când te-amū vėdutū în teatru la Italiani, îmbrăcatū în frac, pantalonī nuanță deschisă, vestă și cravată albă, vorbim cu D. Plagino, pe carii ingrații n'au uitat a-l pune între candidații lor!

* * *

Sub rubrica *Diverse* citimū mai în tōte foile o isbîndă a administrației. Adică călcarea, jefuirea Cariolei de către făcatori de rele și prinderea îndată a acestora de către puterea executivă.

O « *Tarra*! » nu te mai înțelegemū. Luptele în care te-ai angajatū te-aū făcutū să-ți perți sārta. Etă momentul de a profita. — Ai născocitū că guvernul pregătește casarme la Pitești, ea pregătește biruri, hirtă monedă, și apoi cândū ți se ivește ocași nu stii a profita. — Etă ocașie pentru tine de a arēta pēne unde mergi roșii. Începī dar: Singurū aū jefuitū cariola, aū pusū în fectū de un bietū june cu mască la ochi, și apoi strigū că a prinsū pe Albuiescu, pe Bonea și mai stii și eū ce tilhari, și, înțelegi bine, numai pentru că în perspectivă aū alegerile. — Se pōte. S'a prinsū Albuiescu, Bonea, s'a descoperitū multe tilhari, s'a curățitū drumurile de borfași, s'a asiguratū linistea orașelor de pungași, poți dormi cu porțile deschise. Tōte bune, dar banii lui *Anușū*!

Într'unū orașū din provincie, într'o zi de lucru, unū cetățianū întelindū pe unū altulū în fracū, cu mănșiele și vesta albă, cu ghețe de lacū, cu palăria naltă și cu unū aerū camū modestū, cândū elū de felū nu prea era așū-felū, ilū întrebă, unde vine deși gătītū ca într'o zi de sārbatōre cândū face vizite.

— Amū festū d'amū vorbitū la telegrafū cu Domnul Ministru de interne, rāspunse elū cu mândria.

* * *

— De ce, întrebă unulū, jurnalulū *Țerra* de la 22 își începe revista esteriōră cu *Rusia* și termină cu *Austria*.

— Pentru că numai acolo își află ea politica, rāspunse altulū.

* * *

— Pentru ce s'a n' furiatū atatū de multū boerii că guvernul actual a disolvatū camera trecută? întrebă unulū.

— Pentru că le este frică ca nu camera viitoare venindū se voteze o lege pentru constringerea corporale, rāspunse altulū.

* * *

Domnul Keisser Bolak, în N-ro trecutū alū țiarului seū, vorbindū despre *Renegați*, dice că ei sēmăna cu evrei cari se botezū și apoi persecutū cu cea mai mare furie pe conreligionari lorū.

Domnia sea negreșitū că a scrisū aceste rinduri după ce s'a uitatū în oglindă și acolo, pe lângă figura sea cea frumoșă, a vėdutū și unū ovrēiū botezatū, murindū în furcile Constantinoplei.

Ich.

STINDARDULŪ ROȘIU.

Într'o zi o cocōnă chemă pe fiul seū, în vėrstă de vre-o trei-deci de ani, și îi dice se mērgă la unū zugravū se-i poruncescă o icōnă care se represinte *înviarea*. Tănărulū boerū se duse la celū dântēiu zugravū ce întelni în cale și, intrēndū în atelierul seū, îi cerū se-i dea unū modelū după care se-i facă

icōna cu învierea. Zugravulū îi aduse una, cea mai bine lucrată pentru o biserică din cele mai mari din București, amū putea dice pentru sânta Mitropolie dacā n'amū sci că ea, fiindū prea sântă, n'are trebuința de astū-felū de icōne. Baiatulū se uită la icōnă lungū, și vėdendū stēgulū roșiu în mână lui Christū, se uită apoi lung și la zugravū și plecā fără a dice unū cuvėntū, cugetandū în sine că acestū zugravū trebuie se fiā roșiu.

Se duse la altulū, cerū o icōnă cu învierea, și acesta îi dete una totū cu stēgū roșu. Se duse și la altū treilea, la altū patrulea, în fine, până la altū decelea, și stēgulū roșiu nu lipsea dela nici una.

— S'a trecutū, dice tănărulū boerū! Se vede că toți mășgăliori astia de pânze și de lemnū suntū roșii. Se mai încercū la unulū și nu mai fac nici icōnă nici nimicū, dacā nu voi găsi unū modelū fără stēgū.

Se duse încă la unulū și cerū se-i aducă o icōnă cu învierea. Și acesta îi aduse una totū cu stēgū. Atunci boerulū perdu răbdarea și dice zugravulū:

— Se vede că ați turbatū cu stēgulū acesta roșiu în mâinele omului acesta! Nu se pōte se-mi faci icōna fără stēgū?

— Nu se pōte, Domnule, dice zugravulū suridēndū. Așa amū pomenitū de la moși de le strămoși. Ș'apoi nu sci că a-estū stēgū este mântuirea omenescă, este libertatea popōrelorū.

— Și asta este din nebuni de roșii care totū strigū libertate, dice in sine boerulū. Tocmai d'aceia nu-mi place, adase elū tare către zugravū, fiindū că acelu stēgū însemnēdă libertatea popōrelorū cu paguba noastră, a boerilorū.

— Dar bine, domnule, dice dunnēta faci parte din poporū, și dunnēta îți place se fi liberū.

— Eū da; însă altii nu!

— Alții nu! Dar Christos a suferitū pentru toți!

— Se pōte! Dar nu l'amū pusū eū se suferi.

Și dacā așū sci că Dunnēdū din cerū, care se dice tatălū acestū liberalū, ce mi'lū areți pe icōnă, arū fi totū roșiu și arū avea și elū unū stēgū, eū l'așū renega, nu m'așū mai închina lui!

— Dar bine, boerule, pentru ce estī așa furios contra roșilororū?

— Pentru ce? Mē mai întrebū pentru ce? Pentru că ei a venitū cu zavera de la 21 cu Vladimirescu, de a paralisatū puterea grecilor cari erai parte rudă a le familiei mele, parte prietinī. Ei aū venitū cu revoluțiunea dela 48 care aū adusū egalitatea între clase, desrobirea țiganilor, doborirea clăci, ce totū priu ei s'a făcutū mai anū trecutū, căderea protectoratului rusescū și respectulū proprietății. Ei aū adusū în 59 unirea țerei vecine, unire fatală pentru boerismū, cu tōtă opunerea protectoratului nostru. Ei, în 66, aū făcutū Constituțiunea cea mai liberală, care desființază rangurile, bătăia; dă titlū de cetățianū la totū opincarulū și îi dă dreptū se voteze, se alegă și să se alegă în Cameră și Senatu. Ei aū scosū la lumină aristocrația meritului, desființand pe acela al numelui și al banilor. Ei aū adusū garda națională care mē chiamă se mē ducū se apărū, dupe cum dicū ei, averea și onōrea națională, par'că nu avemū noi pe protectorele nostru care se ni le apere! Ei, în fine, voescū se aducă armarea glōtelorū și *unirea tutulorū romanilor*! Ha! . . . ha! . . . ha! . . . Aūdī unirea tutulorū romanilor! Aūdī vise de omenī smintiți! ș'apoi se pui portretele și stēgurile lorū în casă! Nici mortū!

Apoi aprinsū cumū era, se întorse prin atelierū și inepu se se uite pe la cele l'alte icōne. Privirea sea se opri pe una, care era unū sântū, în capū cu o mitră plină de pietre scumpe, cu o rasă de atlas și o fermenea captușită cu samurū, cu decorațiune și cu degetile pline de inele.

— Cine e acestū sântū? întrebă boerulū.

— Sântulū Nicolae, rāspunse zugravulū.

— Se mi'lū dai p'acesta. Câte parale se-ți dai pe elū?

— Dece galbeni.

Boerulū dete dece galbeni, luă icōna și o duse la mumă-sa.

— Ce felū? fātulū meū, îi dice ea, vėdendū alt-felū de icōnă. Eū ți-amū dīsū se-mi ei, învierea și tu imi aduci pe sântulū Nicolae?

— Se veți mamă, învierea aceia, despre care vorbesti Dunnēta, nu e pentru noi. Cum vrei Dunnēta se ținemū în perete unū golani, unū fiū de teslarū care pōrtă și stēgū; cândū acestă-laltū este invulpatū, impetratū și decoratū? Ș'apoi mai este și

altu-cesta! Este că numele acestui din urmă se potrivește cu acela al răposatului întru fericeire împăratului care ne-a dat Regulamentul și Arhondologia, pe când principiele acestuia l'altă a făcută pe roșii de astăzi de ni le-a luat și ars în delul Mitropoliei.

— Dar ce are a face, fătul meu, sfinții și Dumnezeu cu omenii?

— Ce are a face? Dar nu scii proverbul care dice că cu cine te aduni semenii? Eu nu voi se semăna cu roșii nici odată, și de aceea nu voesc să fi în casa noastră nici măcar simbolul lor!

— Dacă tu voesti așa, Țise muma-sa, fiă cum tu voesti.

Astăzi totă lumea potă se vedea în peretele cōcnei icōna sântului Nicolae, cu aureală de aur și cu pietre scumpe naturale pe mitră și pe decorațiune, toate puse de tēnărul boer.

Eu.

O COMEDIĂ VECHIA.

PARTEA II.

Moșu Stan. Dar atâtea bani, (să venim érași la vorba dintēu) Dincă dragă, ce stringu ei, ce-i faci? nu dau vr'o socotela unde se cheltuesc, și ce-i faci? tu trebuie să știi, ca un logofetel de ai fostu al Visterii?

Dincă Logofetelu. M'am întimplat și eu, moșcule, într'o Ți jos în odai Visterii dupe așe, și vedeam prin crăpătura uși, pe toți boeri strinși împreună cu Arhieri să încheie socotelile Visterii pe 6 luni, unde unul din boeri, luându catastihu în mână, a început a citi lei 5000 la un obraz, lei 10,000 la altu obraz, lei 30,000 la obraz știute, lei 100,000 Tefa tufechi.....

Voicu Zapciu. Tefa tufechi!..... Adică la nisaiva pușci, că tufechi, pe limba grecă, puscă va să dică. Dar ce faci cu atâtea pușci? Ori vr'o bătie vor să izvidească, érași ca Epsilante... că află că sumă de bani au trimis Măria Sa Vodă, în țera Nemțescă prin fratele Belulu, de aceia și drumuri noi în țera Nemțescă au deschis prin moșile Belulu!.....

Dincă Logofetelu. Ba nu, ci la cheltueli mărante, că tefa tufechi pe limba turcică va să dică, «si alte asemenea» făcându-se sumele milioane peste milioane; ear Postelien spargea peccatuiturile gospodierii care toți boeri peșin împreună cu Mitropolitu și Episcopii iscălea catastihu de bun și de drept, fără a mai intra érași în vr'o cercetare, să întrebe ce obraze știute, și pentru ce li s'au datu acești bani, și ce cheltueli sunt aceste cheltueli mărante, și de sa cheltuitu cu adavărata atâtea bani!.....

Moșu Stan. Bine, de ale face toate bune, toți se găsesc gata, dar de a întreba și a cerceta, pentru vre un condei măcar, nici unul, nu se găsește, dintr'atâtea boeri, ce să numesc stlpi țeri pisemne n'ai auzit bine, acunsu fiind dupe ușa, cum Țici, ori că sunt acești boeri nisaiva stlpi putreți, ce se cleatină ca trestia și l' frică de celă mai micu ventu.

Dincă Logofetelu. Fôrte bine am auzit, și mulți s'ar găsi să întrebe și să cerceteze, de nu le aru fi frică de Tulcea, de Castoria, de Znogov și altele. Nu veți că pentru niște vorbe numai muerești, pe Filipescu cu cățelul cu purcelul l'au scos afară din București cu mare pață? Dar să mai veți și alta, că după ce la cheltueli nu cercetăți, cătu negru suptu unghie, apoi și la venitul Visterii nu sunt trecuți toți bani în catastihu; căci să implinesc din țera, cum ceia ce umia lipsa ludelor, rămășița fugarilor, rasură la rasură, și alte multe asemenea, nici că se pomenește unde vași; iar la cheltueli, pe lângă celelalte, mai auzi pitarie, rahtivănie, mutlacuri, dracul s'î dea un nume cum vei vrea, și poezi trece cu sute de pungi în catastihu.....

Moșu Stan. Va să Țici țera oarbă pentru Grecii ce cu mulți ochi! Așa este că am vădutu mulți dintr'ensii, și copilandri fiind, cu câte patru ochi, alți cu câte șese și alți cu câte trei, și aceștia ce cu câte trei se uită mai chiorși ca când ar da cu pușca?.....

Voicu Zapciu. Fie acum cu câte Țici, despre partea mea, căci țera Românească oarbă au fostu oarbă va fi (să faci și eu un cântec s'eu să mă ia dupe cântecul vechiu) în stare nu și va mai veni de cătu cându vom scăpa de greci și de boeri.

Ionică sin Diaconu. A...ș...a nu Ți pasă... au n'ai și tu copii pe lumea aceia?.....

Moșu Stan. Ce o să le faci și lor mai multu de cătu se le ia viața cum ne au luat'o și nouă, fie cu câte un ochi, fiă cu câte deuce... Dar de prețul bucatelor mai întrebat, Ionică dragă, de sunt scumpe sau eftine, ca pe vremea noastră. Cam începuse a se scumpi fiind că dedese voie a trece porumbul în țera Nemțescă.....

Ionică sin Diaconu. Am avut vreme să mă întreb! Neban eram să mă seđu, când vedeam că curgea bicele și asupra m'î ca ciocanele la căldărie; iar când mă duceam atunci moșcule am trecut prin câte-va cărciumi....

Moșu Stan. Ori vrea să mai be și mortu fiind?.....

Ionică sin Diaconu. Imi aducem aminte de cându beam și chiuam.

Marinică Băiatu. Nu mai noi băeți, n'am apucat să ne inveselim!.....

Moșu Stan. Tăceți broaștelor! spune Ionică dragă, ce ai vădutu prin cărciumi?.....

Ionică sin Diaconu. Să vede că vinu era camu scumpu, că Ți făcuse și un cântec noș, din care numai un rându Țiu minte «Să mâncăm ciapă» «Și să bem apă» «Că vinu e scumpu».

Și nu mai audeam altu cântec cântănd prin cărciumi, de cât acesta cu unu versu apăsatu.

Moșu Stan. Ionică dragă, eu am îmbătrinitu în țera și știu bine că Români, cătu de scumpu fie vinul, își lasă pipa din gură

și trebuie să bea măcaru o cindeacă de vinu; dar acum, cându și cântecul ia făcutu, se vede că de totu au scăpatu!.....

Ionică sin Diaconu. Mai întreb!.....

Moșu Stan. Iar bine că au pus de mămăligă și n'ai ce să le mai ia.....

Dincă Logofetelu. Belu să trăiască! știe elu cu ce mijlocu să ia și cămașa dupe omeni.....

Moșu Stan. Și cămașa dupe omeni? Acesta se vede că de la D-deu este, să ne învețe să trăim în pelea goală cumu firea ne-a făcutu.....

Voicu Zapciu. Tot tu întreb și vorbești moșule, dar noi să nu întrebăm nimic!

Ionică sin Diaconu. Ajungăv; aideți că se închid ușile, și va de noi de vom rămănea afară; ne găsește hoți de slujtori! Destul nu este câte am primit odată.....

PARTEA III.

Moșu Stan. Aideți, Dincă dragă, până vom ajunge la locașurile noastre, spune mă rog, de ce Țici, adineauri: «Țaci pentru Dumnezeu să nu te auză Belu!» Cine este acestu Belu ce Ți e frică așa de elu?.....

Dincă Logofetelu. Acesta este capul răutăților, acesta este celă ce au izvodit și izvidește câte Ți au spus Ionică sin Diaconu, ca au auzit de la logofetelu Zapciu; acesta este unu om de cel prostu, cum au fostu Samurcaș și Nenciulescu, cari au prădăditu țera în Țile muscalilor luând visteria cu banii.

Voicu Zapciu. Că numai atunci lua bani, iar acum nu! Au nu scii câte case boeresc sau stinsu cu boeriile, vrëndu să se înalte!.....

Ionică sin Diaconu. Ei să înalte, și greci sau umplutu de bani ca nise cărnați!.....

Dincă Logofetelu. Ce o să faci, cându vedu pe toți ciocoi logofeteli mari și Dvornici.....

Voicu Zapciu. Bine Țici, că o dată audeam că prea puțin boeri erau, iar acum îi veți ca furnicile pe podu!.....

Dincă Logofetelu. Mai mulți boeri de cătu ciocoi, că pe toți îi veți cu barbă, au ajunsu deuce barbe la o para.....

Voicu Zapciu. Adică, pe toți boeriile, ca în Țile nemților... cine dă mai multu!.....

Moșu Stan. Lăsați vorba acesta, pentru altă vreme. Acum isprăvește, Dincă Dragă, istoria Belulu!.....

Ionică sin Diaconu. Istoria e aici, dar acolo suge și beleste.....

Dincă Logofetelu. Acestu omu, cum sau alăturat pe lângă acestu Domnu, ca un om fără de lege, fără milă, fără omenie, și fără caracteru, dupe cum Țici greci peșin, au izvodit dăjdi peste dăjdi, ajutore peste ajutore, și felurim de luări, și de trebaine, numindule cu felurim, de numiri, și în urmă, această mincinoasă, această amăgitoare, această îngelătoare, această cu numele numai asidose, pentru care ne spuse mai pe largu, Ionică sin Diaconu, și de va mai aia acum și alte numiri de dăjdi de lună și ș'și va mai aduce aminte și de birul morților, cum Țice Voicu Zapciu, frică m'î este să nu pornesc de olacu, totă logofetimea visterii și pe toți adacii rumânești și Bumbașii aici asupra voastră să plătiți aceste nuot numiri, de lună și de dăjdie, ca când s'ar fi jindu de ce să nu le numesc din începutu toate lunile Dimonominii și să nu fi păgubitu atâtea bani, ce i-ar fi patutu lua pe acele de atunci, tetraminii și triminii, de le-ar fi numitu de locu pe toate Dimonominii, și atunci ai vedea băta și resnete.

Ionică sin Diaconu. Ce Țici?..... să nu fi păgubitu?..... au dora au pus vre unu capitalu și l'au pierdatu, de aceea Țici, să nu fi păgubitu!.....

Dincă Logofetelu. Să nu fi păgubitu ceea ce putea cîștiga fără capitalu!.....

Ionică sin Diaconu. Atunci să fi hrăpitu ca lupu.....

Moșu Stan. Nu Țici mai bine să fi luat, deuce piei după o oie! Dincă Logofetelu. Mai așa se vede, că toți căți se facu din moșii Boeri, mândrindu-se, uită starea în care se afla mai înainte, de aceia și elu au făcutu ca țiganulu, cându sau făcutu Domnu, înteu pe tată-s'eu au spîndurat, așa și elu, cum sau alăturat pe lângă visterie, peșinu de saraci și de ticăloși ca noi sau apucat, din care era și elu unu odată.....

Voicu Zapciu. Au uitat pesemne, iminei ce spartă care îi pune în Ția de Paște, și nădragii cei cărpiți, cei de Țile mari.

Dincă Logofetelu. Au uitat, și acum să miră și elu de starea lui; se pare că l'ar fi îndopat cine-vași pe nasu și pe gură cu bani, atâtea de mulți are, încă plăși și județe întregi, au coprinșu cu moșile ce a cumpăratu, unde mai înainte murea de fome!.....

Voicu Zapciu. Acum sau implinitu pilda aceea, ce Țice «dăm domne ce n'am ginditu să mă miru ce m'a găsitu!.....»

Moșu Stan. Bine Țici; dar și pilda ceia (dacă vreți în pilde să vorbim) va de satul acela unde a ajunge lupul ciocoban peste oi! Voicu Zapciu. Bravo tu! să Țici și eu acestu Domnu cum Țici grecii, că au găsit pentru interesul lui, pe acestu omu ce beleste și copii din fașe.....

Dincă Logofetelu. Adevăr! bravo tu! bravo tu! că mai murdaru otrepu cu care să strângă sudorea omenescă și mai spurcatu vasu, în care să stôrca sângele omenescu nu putea găsi, de cătu pe acestu Jude.....

Voicu Zapciu. Să vede că s'au flotimisit și Ți puie numele lui în lucrare, de aceia pe unii îi jefuește și pe alți îi beleste.

Dincă Logofetelu. Mare prooroc au fostu celu ce l'au botedatu!.....

Moșu Stan. Să proorocim, dar, și noi și să dicem din totu sufletulu nostru, batălu Dumnezeu să Ți bată! Feruți și otelulu, să putredescă éru trupulu lui să nu mai putredescă... Viermii să Ți mănănce ca bucele pe Iobu.... Prafu și țarina să se alegă de capulu lui și sufletulu s'eu în mâna satani se mîrgă!

Totu norodu (cu o glăsură) ca bași ceaușu Domnescu!!.....

PARTEA IV.

POVESTEA HUSMETURILOR

Ce ne încarcă susletele pentru alți.

Vinaricerulu (scăpându dela închisoare, se întâlnește cu oerulu în scară și Ți dice) scăpați cu faciă curată.

Oerulu. Tu scăpași, dar eu ce-o să facu?

Vinaricerulu. Ce-i să faci? fă ca mine și scăpa, că eu făcuți ce făcuți și scăpați, cum mă veți, dar am rămas pitpakaș!

Oerulu. Adică ai rămas iota manahi, cum Țicea greci. Crai de curtea veche, cum dicem noi Români.

Vinaricerulu. Ce era să faci, frățiorulu meu! Eu dicem în gândulu meu (cându luasem vinaritul de la Coci Vechi și audeam că ne mai dărueste câte o para la vadră), cam bine mergu și peșin; m'am cumpăratu că, m'am luat butea, am tocmă 4 arnați să ia cu mine.....

Oerulu. Te făcuseși boer, va să Țici!.....

Vinaricerulu. Și cându n'am fostu boer? au nu veți că acum este vremea noastră, cându boeri au ajunsu ciocoi și ciocoi boeri.

Oerulu. Așa este, dar se vede că ești boer cu numele numai, iar în punga tușă.....

Vinaricerulu. Mai așa se vede, că m'am stins din faciă pământulu păgănu de Belu. Eu gândem acum că cu acestu husmetu mă voi pune în picere; căci, cum am ajunsu la..... orindu-ndu slujbași, n'ai apucat să isbovesc de scris și vedu pornca de la cassa husmeturilor să mă luăm la deuce donă încercătură!.

Ce bucurie pe mine! Dar după scris văd sumă de vedre mari. Fac socotela banilor, însă prisosește câștig bunșioru, ca să nu Țici bunu de totu, afară de parau ce gândem că ne o dăruise și încercătura la deuce donă. Nu mă mulțumescu pe acesta (că lăcomia e mare) și dau rusfetu ispravnicilor și mai încercu la deuce alte deuce, dupe obicei că n'avem ce m'î face capulu, toțimii Țici că cum poți strica obiceiulu pământulu, și nu-mi e frică că me vor

omoră cu pietre? Atunci mă văd într'unu costigu fôrte mare, Țicem că m'î au pus D-deu mâna în capu.....

Oerulu. Ți câștigă din furtașagu.

Vinaricerulu. Așa este, dar ce folosu? Că hoțu de B... aflându această încercătură (care pôte fi era știută și mai din înainte) peșin au trimis cercetători și apucându-me (cându mă vedeam seđend pe pungi pline de bani) cu închisoare mare mi-au luat și parau ce gândem că-mi dăruise, și încercătura la 10 donă, cu cuvântu că acestea sunt iconomice ale Domni; mi-au luat și încercătura ce luasem la deuce deuce ce făcusem (n'ai fi apucat s'o mai faci) dupe obicei, fiind că și acestu obicei pe sēma Domni este, iar pe sēma lui nimic nu Țicea, ot pastrico nandli, cumu Țici Greci, și ca o slugă dreptă, dupe Evangeliu, am plătit și cercetătorulu treapă, și alte multe cheltueli.....

Oerulu. Apoi ce Țici adineori că ai scăpatu cu faciă curată?.....

Vinaricerulu. Am scăpatu cu faciă curată, Țici ș'acum, că nu m'ai bătutu, nu m'ai dat p'n țiguri, nu m'ai trimis la ocnă, dupe cum imi făcea, și mă speria că o se-făc pildă husmeturilor.....

Oerulu. Acestea cam și pe la urechile mele se așteptu.

Vinaricerulu. Acum mă duc să vëndu unu peticu de vișioră, ce am dupe sufletulu meu, să plătesc de unde m'am împrumutatu cu acestu husmet și ce-mi va mai rămănea să dau pentru sufletulu Belulu, că m'ai învățat minte, să nu mă mai amestec la acestu felu de lucruri, ci să mă apuc de boție, căci văd că numai hoții și țelharii petrecu bine, în Ția de astăzi, avëndu voie pe deplin de la Spătarie și de la Armășie, să facu ce ori vrea numai să împărtășe și pe ei apurura din ceia ce jefuesc.....

Oerulu. Bine Țici că am vădutu și eu la Armășie, vëndunduse ca un husmetu furtașagulu borfasiloru.

Vinaricerulu. De aceia Țici și eu; D-deu s'î luie că ce bunu dascălde acest fel de minuni, ciocanu neamulu românesc eu vrăjmașu celor de cinstu, și prieten bunu borfasiloru, ceia ce amu cunoscutu eu.

Oerulu. Dumnezeu s'î luie uște, Țici, că te-ai vëndu scăpatu, dar eu nu știu cumu voi scăpa din mâinele unu omu ca acesta cu atâtea de multe tătulusuri, ca tu și de ai pățimutu, dar ai pățimutu dupe dreptate, cum Țici însuși, din lăcomie, dar eu îngelându-mă de am luat oeritul scumpu din pricina vëndătoriloru de husmeturi (că ca iuda se făcea că sunt muste și în carea husmetu adăogându la strigare) și făcëndu catastihul oiloru, mă văd într'o mare plată, căci nici banu pe jumătate macaru nu eșia. Așa mă duc la Ispravnicu, le arăt socotela, plingă, mă vaitu, mă rog să mă învețe ce o să faci, că de cându mama m'a făcutu, n'am mai fostu cu acestu felu de slujbă; éri imi Țici: fă și tu cum face lumea, încarcă și ne dă și nouă cevaș de ch. Itimă, ca până în cămașe dăm și noi până vedem că este uște vișioră în mână, ungem mai înteu oșia, ca să nu scârție carulu când vei merge la București, că te unde Belu de departe și atunci va de tine și de copilașii tăi de n'ei fi avënd. Eu ca un hagamiu ce eram, intră acestu felu de lucruri, mă rezemam și într'unu obrazu mare, de aciu din București, n'am mai datu pe la Belu să fac ce mă învățase Ispravnicu, ca să nu dau de belea, după cum imi procea, ei peșin peșin facu toate oile fătătoare, cu povăța unu logofetelu ce m'î Țicea, că toți acum așa faci; și fătătoare de câte doi miei, am făcutu dacă m'oi crede și berbeci fătători că nu avem ce face fiindu oeritu bob numeratu câte o oie câte o oie, iar nu ca la vinariciu cu cotulu unde incape câte oi vrea încercătură, băgëndu cotulu strimb în butie, ca să se ude mai multu sau udendulu cu degetulu cătu vrei, și alte multe asemenea, cum imi spunea unu deavolu de logofetelu ciocoiăș. Mai alesu la socotela vedreloru, așa implinid banu, m'am vădutu și eu plin ca unu cărnatu, și d'abea mă aduseră până aici ca și dupe mine au trimis cercetători, și cercetându-mă m'ai ridicat în fiare, dupe cum mă veți ca totu ajutorulu ce l'au aveam dela acelu obrazu mare și grecu fiindu.....

Vinaricerulu. Că ești plin ca unu cărnatu, te vedu acum; dar mâine nu știu cum te vei întore, și că eu până a nu mă băga în casă la Belu, eram gras și acumsunt ca un țir, cum mă veți și tu. Aci vorbindu ei veni un logofetelu și dete două trei palme bambășirulu peste obrazu dicend că ce stă aci de vorbă și nu l'ă bagă în casă mai cărendu! Eu mă lua dupe ei și mă acusesi dupe uși ascultând ce-o să Țici și ce-o să Țici faci. Și aușii pe Belu, zberându și răcindu: ce m'î l'ă adas aci? Bagă la bași ciohodar, acolo să Țaci, până voi găsi vreme să arăt Mării salue lui Vodă, iar elu cătu cu genuchele la pământu, plângându și rugănduse, să-l ia cătu va vrea, numai s'î scape dintr'această urgie. Atunci Belulu ca unu lupu cându vede demăncarea la gură, luă degrab catastihulu din mâinele cercetătoriloru, și vëndendu toate oile fătătoare gemene, cumu și berbeci fătători, și vëndend (după cum mi-a spus în urmă unu din casă ce are lângă elu) de aceia nu s'ărăscu omenii, cu câte răutăți le am aruncat asupra, ca veți ce berechetu în ei, cându aru plăti țera și vacaritu, atunci și în vaci va fi acestu berechetu și în boi. Să mă invrednicească D-deu și la acesta. Ear acelu obrazu imi Țicea, că Țicea și elu în sineși, bine că nu Țici și căinărutu că ce multime de căini am fi avut, cumu faci căini câte nouă căpi, iar către ticăloșu oerulu de răstinduse asupra, plătește dar aceste gemene indoite, că și de au făcutu oile câte doi miei, dar nu ia făcutu pentru obrazulu t'eu, nici berbeci și-au schimbatu firea lor, pentru unu ca tine. Acesta dicându, îl dete pe mâinele implinitoriloru. Peste cătu-va vreme scăpându de la închisoare, galben, slab, părăditu, fără sânge în obrazu întocmai ca când ai fi vădutu mörtea scrisă în obrazulu s'eu, și întinlinduse cu toți, jurământu mare imi făcea, că cu totulu sau stins încatu au remasu să ceara milă cu tulerul pân biserica. Aferim chiopulu Țice către elu cum Țice turci, cum știți să umpleți punga altuia, cum va puneți sufletele pentru alți? Cum despueti lumea, fără a vă folosi cătuși de puțin. Aci vorbindu, Țice și dijmarul către ei, tăceți ca nu stricați voi, ci husmeturile vōstre sunt urite, nu sunt ca husmetulu micu dulce, dar și murdar, despre partea rămătoriloru, de aceia împrumut fiindu, cu dulcetu și cu spurcăciune, peșin cumu ia husmetulu, pe unii ca Belu ce cunoscu, că mă potu ajata, și mă strica, îl ungu cu miere, din dulcetu husmetulu, și lingănduse ca căini la rană de aceia dulcetu, numai vede ce faci omeni, pe afară și așa pe cei cu porci îi lasă ca niste porci.

Acesta poveste auzind'o și eu, v'o și spusei D-vōstră din cuvântu în cuvântu..... (Sfârșitu).

TEATRULU ITALIANU

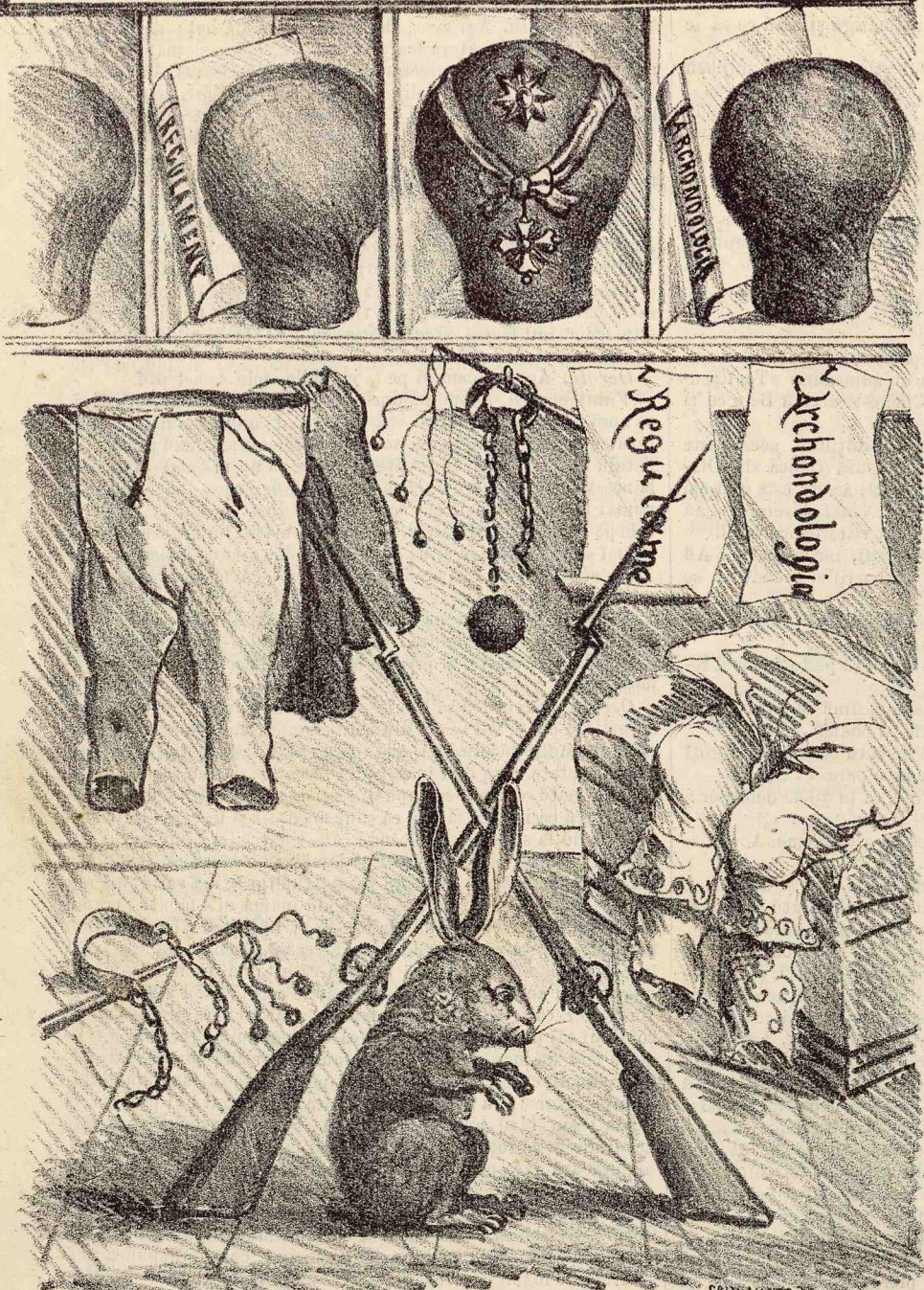
Sâmbăta, 25 Noembre, s'a jucat, în beneficiulu D-lui Archinti, primulü baionu, piesa Barbierulu de Sevilla. În actualu al III-lea D-ra Angelica Moro, gentila Rosina, a cântat și o cantonetă română „Dași și iubitu gingașia flōre”.

Cându amu scrisu într'unulu din numerile noastre trecute că scena Bucurestiloru a căpătat unu tesauru orin angajarea D-rei Moro, care pôte rivalisa cu cele mai bune prima done din teatrele din Europa, s'au găsit omeni care ne-au acuzat de esagerați. Alaltă s'era însă, ei erau cei mai entusiști cându D-ra Moro au cântat în actualu al treilea și cantoneta română.

Aplause frenetice, buchete de flori, mi de bravo! nimic nu a lipsitu acestei serate. N'a rămasu nimin care se nu-și dea tributulu s'eu de aplaudu și de semne de aprobare ca mai bine voite celebre cantătoare, afară se înțelege de acei cămora ea lea închis uși și acelor jidan de la L'Echo Danubien, care-și vinde colonele pentru doi galbeni.

Affăm că în eurându va juca în Faust. Suntemu sicuru că și în această piesă va întrece așteptările publiculu, cumu a făcutu în Sonnambula, Linda și Lucia.

Ne rezervăm se vorbim mai multu atunci cându se va da, noua piesă, ca unii, care amu vëndutu în Paris, la teatrulu Lyricu, pe D-ra Miolan-C. în acestu rol.

— Se dă în schimb pe voturi! —

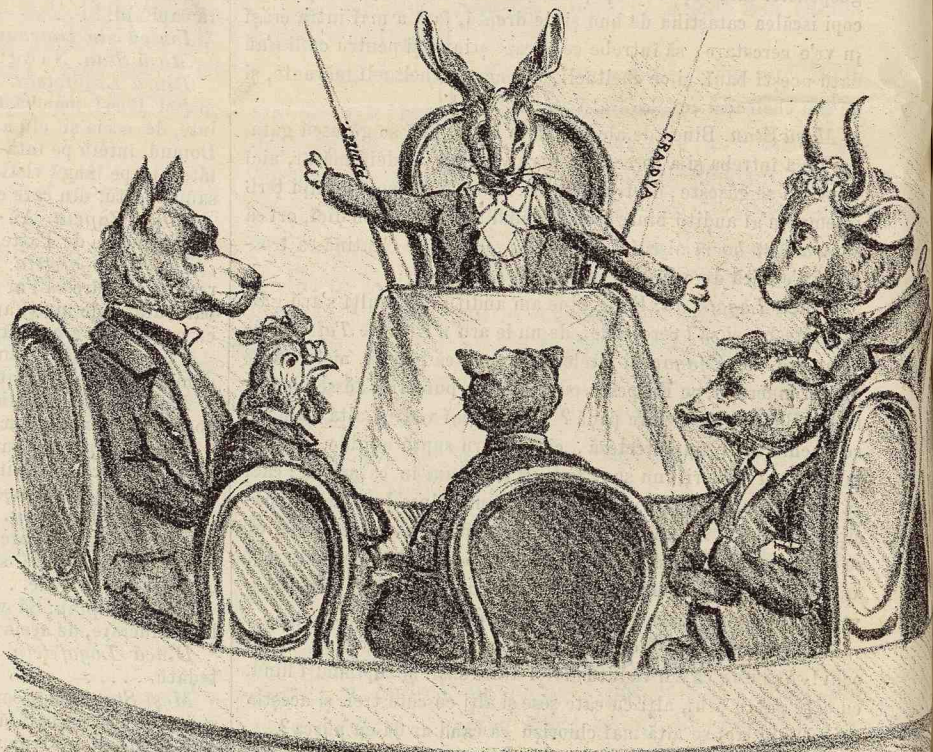
Evrei: — Dute la București și se dai jos de la Ministeriu pe liberali că ți vomu mai da pe urmă și alte găste. —
Vă promitu a merita această făgăduială.

Epurele: — Uitați-vă! din capul meu ese spontaneitatea și ideiele necugetate. — Toți. — Se traiască ideiele necugetate și spontaneitatea! — se se adopte ca principii care se se seriă pe stindardul nostru. —

În dar am luat, în dar dăm. —

Țără n pericolu. — Tronul e în pericolu. Chemați-mă pe mine la ministeriu și totul va fi scăpatu. —

Epurile: Dacă ve-ți face prin plocone găste ca acele ce-mi ați mai dat se fiu alesu de deputatu, vă promitu ca în camera viitoare se facu a se da drepturi.